

podľa ktorej sa ľudia správajú, presnejšie jazyk tejto morálky. Pozitivistov zaujímajú morálne výroky, ich význam a okolnosti, za ktorých tieto výroky určiti ľudia a skupiny používajú. Takéto výroky (napr. *toto je dobré*) nemajú podľa nich poznávaciu hodnotu, pretože nie sú výrokmí o predmetnom svete, ale sú výrazom subjektívneho stavu, resp. postoja príslušnej osoby, preto morálne súdy nazývajú emotívnymi výrokmí.

Poprednými zástancami metaetiky sú Ch. L. Stevenson, R. M. Hare, A. J. Ayer a i.

Autor vyčíta tejto koncepcii etiky, že problém dobra transponuje celkom do individuálnej polohy, čím sa zatieňuje objektívna povaha problému. Kritizuje tézu o neutrálnosti. (vedeckej objektívnosti) metaetiky a redukciu etiky na logickú analýzu jazyka morálky. Pripúšťa však určité zásluhy pozitivistov, že upozornili na toto hľadisko etického výskumu.

J. P.

● **MLÁDEŽ A NÁBOŽENSTVO.*** Na knižnom trhu sa v poslednom čase objavuje viac vedeckých a popularizačných prác zameraných na oboznámenie čitateľov s problematikou vedeckého ateizmu. Nedávno vyšla popularizačná práca J. Čelku, *Spoločnosť, mládež a náboženstvo*, ktorá je venovaná najmä mládeži. Autor v nej objasňuje sociálnu funkciu

J. Čelko, *Spoločnosť, mládež a náboženstvo*, Smena, Bratislava 1962.

náboženstva, pričom sa zameriava najmä na problémy katolíckej cirkvi, hoci správne poukazuje na škodlivé pôsobenie aj iných kresťanských konfesii.

V práci sa rozoberá činnosť cirkvi v rôznych historických obdobiach od otrokárskeho systému počnúc až po dnešok. Kniha sa delí na 28 kapitol, prvé z nich si všímajú vznik a šírenie biblie. V ďalších kapitolách sa odôvodňuje prijatie kresťanstva za štátne náboženstvo v 4. stor. n. l. a prispôbovanie náboženských zásad predstaviteľom feudálneho poriadku. Dôležitým momentom sú otázky súvisiace s ochranou súkromného vlastníctva, ktoré vystupujú do popredia najmä so vznikom tried v kapitalistickej spoločnosti.

Pretože pre dnešnú mládež je napr. už históriou obdobie predmnichovskej republiky a mládež nepozná ani mnohé skutočnosti z čias tzv. „slovenského štátu“, autor pokladal za potrebné oboznámiť čitateľov aj s touto problematikou. Rozoberá pôsobnosť rôznych cirkevných organizácií, ktoré vystupovali navonok ako nepolitické, zamerané na propagáciu kultúry a telovýchovy, pritom však ich úloha spočíva v odvádzaní mladých ľudí od pravdivého poznania prírody a spoločenských zákonitostí. Treba s uznaním hodnotiť výber materiálov pre spomínanú prácu. Autor sa zameral najmä na sociálne encykliky pápežov a rozbor katolíckej tlače. S bohatým materiálom narába autor starostlivo a prístupňuje ho čitateľom sviežou, pútavou formou.

A. Bartlová